

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/2/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613210744
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613210744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - I. M., nar. X.X.XXXX, bytom B. C., G. XXX/X, proti odporkyňi - W. M., nar. X.X.XXXX, bytom B. C., G., T. XXX/X, v zastúpení splnomocnenou zástupkyňou Boženou Ondrášovou, nar. XX.X.XXXX, bytom B. C., G., T. XXX/X, o zníženie výživného, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/217/2013-25 zo dňa 13.11.2013 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že výživné určené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4P/253/2011-35 zo dňa 8.12.2011 z n i ž u j e s a n a W. M., nar. X.X.XXXX zo sumy 93 eur na 75 eur mesačne počnúc dňom 16.10.2013, výživné v sume 75 eur mesačne je navrhovateľ p o v i n ý platiť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne, W. M..

Vo zvyšku návrh navrhovateľa na zníženie výživného z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 16.10.2013 domáhal u súdu zníženia výživného na odporkyňu zo sumy 93 na sumu 30 eur mesačne. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a z hmotnoprávnej úpravy ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine prijal súd záver o tom, že oproti pôvodnému obdobiu určenia výživného rozsudkom OS Liptovský Mikuláš č.k. 4P/253/2011-35 zo dňa 8.12.2011 (právoplatne 14.1.2012) v sume 93 eur mesačne, nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného t.j. jeho zníženie.

Príjem navrhovateľa poklesol iba minimálne zo sumy 478,78 eur na 445,53 eur. Nezmenil sa počet jeho vyživovacích povinností, navrhovateľ zhodne ako matka odporkyne má vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletej dcére Bc. C. M., ktorá navštevuje Vysokú školu - Technickú univerzitu vo Zvolene. Okresný súd neuznal navrhovateľom uvádzaný ďalší dôvod zníženia výživného - zvýšenie jeho výdavkov na bývanie z dôvodu zakúpenia bytu do svojho výlučného vlastníctva a s tým spojené náklady s bývaním. V tejto súvislosti súd mal za to, že navrhovateľ počas bývania v spoločnom dome s matkou odporkyne prispieval na náklady bývania primerane, avšak po odsťahovaní sa navrhovateľa zo spoločného domu všetky výdavky spojené s bývaním uhradzuje aj matka odporkyne výlučne sama. Súd dal do pozornosti i to, že kúpu bytu navrhovateľ financoval čiastočne z výplatku z vyporiadaného BSM a čiastočne formou úveru. Úver čerpal vyšší o sumu 4.500 eur, túto sumu použil na nákup bytového zariadenia a elektrospotrebičov, účelnosť ním vynaložených výdavkov navrhovateľ nepreukázal a napokon ani netvrdil. Súd zvýraznil,

že navrhovateľ nad rámec výživného odporkyňi nič neposkytuje a výživné má slúžiť oprávnenej osobe na uspokojovanie jej odôvodnených potrieb v širšom rozsahu.

Odporkyňi - úspešnej účastníčke okresný súd nepriznal trovy konania, nakoľko si ich neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Vytýkal súdu, že nedostatočne posúdil jeho finančnú situáciu, nebral do úvahy, že už niekoľko mesiacov nemá z čoho žiť, žije každý mesiac na dlh a jeho situácia je neúnosná. Žiadal, aby odvolací súd jeho návrhu o zníženie výživného vyhovel.

Splnomocnená zástupkyňa odporkyne - J. M. v písomnom vyjadrení k odvolaniu zdôrazňovala zvýšené náklady aj na strane jej a odporkyne. Poukazovala na to, že odporkyňa navštevuje III. ročník na Strednej odbornej škole hotelovej akadémie v Liptovskom Mikuláši, druhá plnoletá dcéra C. študuje na Technickej univerzite vo Zvolene. Po vyplatení každomesačných hmotných výdavkov (nájom, inkaso, strava) im neostávajú takmer žiadne financie, ich životná situácia je rovnako neúnosná ako odporcovca, napriek tomu o zvýšenie výživného na dcéry nežiadala.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za čiastočne dôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že okresný súd síce v posudzovanej veci vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, z vykonaných dôkazov zistil skutkový stav dostatočne (napokon zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa i odvolací súd vychádzal), avšak pri hodnotení výšky výživného (zmeny) krajský súd prijal odlišný názor.

Je jednoznačné, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáha zníženia výživného na dospelú dcéru poukazujúc na zmenené pomery spočívajúce v poklese jeho príjmu ako aj vo zvýšení výdavkov na samostatné bývanie. Okresný súd na daný prípad aplikoval zákonné podmienky zakotvené v ust. § 78 Zákona o rodine, avšak odvolací súd odlišne ako súd prvého stupňa vyhodnotil z existujúcej dôkaznej a skutkovej situácie otázku podstatnú - zmenu pomerov.

Pod zmenou pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena okolností tvoriace podklad predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, či už na strane oprávnenej alebo aj na strane povinného. Pôjde o také zmenené okolnosti, ktoré dlhodobejšie ovplyvňujú možnosti a schopnosti povinnej osoby a odôvodnené potreby osoby oprávnenej.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva pokles príjmu navrhovateľa oproti pôvodnej úprave zo sumy 478,78 eur na 445,53 eur, ide o pokles príjmu o 33,25 eur, čo predstavuje pokles mesačného príjmu navrhovateľa približne o 7%. Navrhovateľ pracuje u toho istého zamestnávateľa a nebolo zistené a ani tvrdené v konaní, žeby pokles jeho príjmu bol výsledkom tzv. subjektívnej okolnosti danej zavineným konaním navrhovateľa. Pri čistom mesačnom príjme navrhovateľa 445,53 eur zníženie príjmu o 33,25 eur je skutočnosť významná ovplyvňujúca i jeho možnosti a schopnosti uhradzovať výživné na odporkyňu v pôvodne stanovenej sume. O to viac, keď navrhovateľ má vyživovaciu povinnosť aj k ďalšej dospeléj dcére študujúcej na vysokej škole, výživné na túto dcéru má určené preukázateľne v sume 106,22 eur mesačne. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť k odporkyňi má nielen navrhovateľ, ale túto vyživovaciu povinnosť v obdobnej miere má i jej matka (aktuálne splnomocnená zástupkyňa v konaní) a odvolací súd nepochybuje o tom, že splnomocnená zástupkyňa odporkyňi zabezpečuje otázku bývania, ako aj čiastočnú podporu (finančnú) na nevyhnutné náklady súvisiace so štúdiom na strednej škole.

Navrhovateľ preukázal, že bytovú situáciu po vyporiadaní BSM riešiť musel. Bezpochyby odchod navrhovateľa zo spoločného domu a jeho osamostatnenie sa, riešenie jeho samostatného bývania sa odrazilo nielen v jeho ekonomickej sfére ale aj v ekonomickej situácii matky odporkyne, pretože počas bývania v jednom dome sa jej dostalo finančnej podpory titulom čiastočných úhrad nákladov bývania. Odchod navrhovateľa zo spoločného domu bol však výsledkom riešenia porozvodových vzťahov, výsledkom objektívnej situácie, v ktorej sa ocitli po vyporiadaní BSM obaja rodičia odporkyne. Pokiaľ súd prvého stupňa argumentuje, že navrhovateľ na zakúpenie bývania použil čiastočne i prostriedky z výplatku z BSM, nemožno kvalifikovať tento výplatok za príjem navrhovateľa, keďže ide o finančnú čiastku titulom finančného vyrovnania z majetku rozvedených manželov po rozvode, čo je výslovne ich majetkovou záležitosťou. Navrhovateľ na jednej strane obdržal výplatok z vyporiadaného BSM, na druhej strane matke odporkyne zostal vo vlastníctve nehnuteľný majetok. Z tohto dôvodu všetky otázky, ktoré nadväzujú súviseli s vyporiadaním majetkových záležitostí rodičov odporkyne po rozvode manželstva pri právnom posúdení výšky výživného podľa názoru odvolacieho súdu podstatný význam nemajú.

Pokles príjmu u matky odporkyne zistený, ale ani tvrdý nebol. Odporkyňa tak ako v dobe pôvodnej úpravy i v dobe aktuálneho rozhodovania je študentkou Odbornej strednej školy hotelovej akadémie, mimoriadne výdaje v súvislosti či už so štúdiom, prípadne so zhoršeným zdravotným stavom u odporkyne tvrdené ani zistené neboli.

Vzhľadom na súhrn všetkých uvedených okolností krajský súd prijal záver o splnení podmienky zníženia výživovacej povinnosti navrhovateľa na odporkyňu z pôvodnej výšky 93 eur na 75 eur mesačne počnúc dňom podania návrhu. Zníženie výživného o vyššiu sumu by nezodpovedalo spravodlivému princípu usporiadania vzťahov medzi účastníkmi a nezodpovedalo by ani požiadavke účasti obidvoch rodičov približne v rovnakom rozsahu plniť si výživovacie povinnosť voči dospeléj dcére študujúcej na strednej škole. Z tohto dôvodu krajský súd vo zvyšku návrh navrhovateľa o zníženie výživného zamietol.

O trovách konania (prvostupňové a odvolacie) rozhodoval krajský súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1,2 O.s.p. tak, že účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .